

Briuselis, 2023 m. rugsėjo 29 d.
(OR. en)

Tarpinstitucinė byla:
2023/0338(NLE)

13540/23
ADD 5

ACP 88
WTO 144
COAFR 324
RELEX 1101

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
gavimo data:	2023 m. rugsėjo 28 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generalinei sekretorei Thérèse BLANCHET
Komisijos dok. Nr.:	COM(2023) 562 final - ANNEX 5
Dalykas:	PRIEDAS prie Pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Rytų Afrikos bendrijos narės Kenijos Respublikos ir Europos Sąjungos ekonominės partnerystės susitarimo sudarymo Europos Sąjungos vardu

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2023) 562 final - ANNEX 5.

Pridedama: COM(2023) 562 final - ANNEX 5

Briuselis, 2023 09 28
COM(2023) 562 final

ANNEX 5

PRIEDAS

prie

Pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo

dėl Rytų Afrikos bendrijos narės Kenijos Respublikos ir Europos Sąjungos ekonominės partnerystės susitarimo sudarymo Europos Sąjungos vardu

PREKYBA IR DARNUS VYSTYMASIS

1 STRAIPSNIS

Aplinkybės ir tikslai

1. Šalys primena Darbotvarkę 21 ir 1992 m. birželio 3–14 d. Rio de Žaneire vykusioje Jungtinių Tautų (JT) konferencijoje dėl aplinkos ir vystymosi priimtą Rio deklaraciją dėl aplinkos ir plėtros, 2002 m. pasaulinio aukščiausiojo lygio susitikimo darnaus vystymosi klausimais Johanesburgo įgyvendinimo planą, 2008 m. birželio 10 d. Ženevoje Tarptautinės darbo konferencijos 97-ojoje sesijoje priimtą TDO deklaraciją dėl socialinio teisingumo siekiant sąžiningos globalizacijos (toliau – TDO deklaracija dėl socialinio teisingumo siekiant sąžiningos globalizacijos), 2012 m. JT konferencijos darnaus vystymosi klausimais baigiamąjį dokumentą „Ateitis, kurios norime“, patvirtintą 2012 m. liepos 27 d. priimta JT Generalinės Asamblėjos rezoliucija 66/288, 2015 m. rugsėjo 25 d. priimtą JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją 70/1 ir joje pateiktą baigiamąjį dokumentą „Keiskime mūsų pasaulį. Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m. ir 17 darnaus vystymosi tikslų“ (toliau – Darbotvarkė iki 2030 m.) ir 2019 m. birželio 21 d. Ženevoje Tarptautinės darbo konferencijos 108-ojoje sesijoje priimtą TDO šimtmečio deklaraciją dėl darbo ateities.
2. Šalys pripažįsta, kad darnus vystymasis apima ekonominę plėtrą, socialinį vystymąsi ir aplinkos apsaugą, o kiekvienas iš šių trijų elementų yra priklausomas vienas nuo kito ir papildo vienas kitą, ir patvirtina savo įsipareigojimą skatinti tarptautinės prekybos ir investicijų plėtrą tokiu būdu, kuriuo padedama siekti darnaus vystymosi tikslo.

3. Šalys pripažįsta, kad reikia skubiai spręsti klimato kaitos problemą, kaip nurodyta Tarpvvyriausybinės klimato kaitos komisijos (IPCC) specialiojoje ataskaitoje dėl visuotinio atšilimo 1,5 °C, ir taip prisidėti prie darnaus vystymosi ekonominių, socialinių ir aplinkos tikslų.

4. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šio priedo tikslas – labiau integruoti darnų vystymąsi, ypač jo darbo¹ ir aplinkos aspektus, į Šalių prekybos ir investicijų santykius, be kita ko, stiprinant dialogą ir bendradarbiavimą.

2 STRAIPSNIS

Teisė reglamentuoti ir apsaugos lygiai

1. Šalys pripažįsta kiekvienos Šalies teisę savo nuožiūra formuoti savo darnaus vystymosi politiką ir prioritetus, nustatyti vidaus aplinkos ir darbuotojų apsaugos lygius ir priimti arba keisti susijusią teisę ir politiką. Tokie lygiai, teisė ir politika atitinka kiekvienos Šalies įsipareigojimą laikytis šiame priede nurodytų tarptautiniu mastu pripažintų standartų ir susitarimų.

2. Kiekviena Šalis siekia užtikrinti, kad jos atitinkamoje teisėje ir politikoje būtų numatyta ir skatinama aukšto lygio aplinkos ir darbuotojų apsauga, ir siekia kelti šį lygį, gerinti teisę ir politiką.

¹ Šio priedo tikslais terminas „darbas“ reiškia TDO strateginius tikslus pagal deramo darbo darbotvarkę, išdėstyta TDO deklaracijoje dėl socialinio teisingumo siekiant sąžiningos globalizacijos.

3. Siekdama skatinti prekybą ar investicijas, Šalis nesilpnina ar nemažina savo aplinkos ar darbo teise užtikrinamo apsaugos lygio.
4. Siekdama skatinti prekybą ar investicijas, Šalis neatsisako savo aplinkos ar darbo teisės arba kitaip nuo jos nenukrypsta, taip pat nesiūlo jos atsisakyti arba kitaip nuo jos nukrypti.
5. Siekdama skatinti prekybą ar investicijas, Šalis nuosekliais ar pasikartojančiais veiksmais ar neveikimu neturi liautis veiksmingai užtikrinti, kad būtų laikomasi jos aplinkos ar darbo teisės.
6. Šalys pripažįsta viena kitos vystymosi politiką ir prioritetus, susijusius su Šalių prekybos ir investicijų tikslais pagal PPO steigimo sutarties specialiojo ir diferencinio režimo nuostatas ir atitinkančius kiekvienos Šalies įsipareigojimus pagal šį priedą laikytis tarptautiniu mastu pripažintų standartų ir susitarimų.

3 STRAIPSNIS

Daugiašaliai darbo standartai ir susitarimai

1. Šalys patvirtina savo įsipareigojimą skatinti tarptautinės prekybos plėtrą taip, kad visiems būtų užtikrinamas deramas darbas, kaip nurodyta TDO deklaracijoje dėl socialinio teisingumo siekiant sąžiningos globalizacijos.

2. Vadovaudamasi TDO konstitucija, priimta 1919 m. birželio 28 d. pasirašytos Versalio sutarties XIII dalimi, ir 1998 m. birželio 18 d. Ženevoje Tarptautinės darbo konferencijos 86-ojoje sesijoje priimta TDO deklaracija dėl pagrindinių principų ir teisių darbe bei jos įgyvendinimo mechanizmu (toliau – TDO deklaracija dėl pagrindinių principų ir teisių darbe) su pakeitimais, padarytais 2022 m. jos 110-ojoje sesijoje, kiekviena Šalis gerbia, skatina ir įgyvendina principus, susijusius su pagrindinėmis teisėmis darbe, kaip apibrėžta pagrindinėse TDO konvencijose, būtent:

- a) asociacijų laisvę ir veiksmingą teisės į kolektyvines derybas pripažinimą;
- b) visų formų priverstinio ar privalomojo darbo panaikinimą¹;
- c) veiksmingą vaikų darbo panaikinimą;
- d) diskriminacijos darbo ir profesinės veiklos srityje panaikinimą ir
- e) saugią ir sveiką darbo aplinką.

3. Kiekviena Šalis toliau nuosekliai stengiasi ratifikuoti pagrindines TDO konvencijas, jei ji dar nėra to padariusi.

4. Šalys periodiškai keičiasi informacija apie savo atitinkamą padėtį ir pažangą ratifikuojant TDO konvencijas ar protokolus, kuriuos TDO laiko aktualiais.

¹ Šiomis aplinkybėmis Šalys patvirtina, kad svarbu ratifikuoti Konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolą, priimtą 2014 m. birželio 11 d. Ženevoje Tarptautinės darbo organizacijos bendrosios konferencijos 103-iojoje TDK sesijoje.

5. Kiekviena Šalis veiksmingai įgyvendina atitinkamas TDO konvencijas, kurias RAB valstybė partnerė ir Europos Sąjungos valstybės narės yra ratifikavusios.
6. Primindamos TDO deklaraciją dėl socialinio teisingumo siekiant sąžiningos globalizacijos, Šalys pažymi, kad pagrindinių darbo principų ir teisių darbe pažeidimas negali būti laikomas priešastimi ar kitaip naudojamas teisėtam santykiniam pranašumui įgyti ir kad darbo standartai neturėtų būti naudojami prekybai proteguoti.
7. Kiekviena Šalis, taikydama savo teisę ir praktiką, skatina laikytis TDO deramo darbo darbotvarkės, kuri išdėstyta TDO deklaracijoje dėl socialinio teisingumo siekiant sąžiningos globalizacijos, visų pirma dėl:
- a) visiems deramų darbo sąlygų, susijusių su, be kita ko, darbo užmokesčiu ir darbo pajamomis, darbo laiku, socialinės apsaugos stiprinimu, kitomis darbo sąlygomis ir socialine apsauga;
 - b) darbuotojų ir darbdavių, taip pat atitinkamų jų organizacijų socialinio dialogo darbo klausimais, taip pat dialogo tokiais klausimais su atitinkamomis vyriausybinėmis institucijomis.
8. Laikydamosi savo įsipareigojimų TDO, kiekviena Šalis:
- a) priima ir įgyvendina priemones ir politiką dėl darbo sąlygų, susijusių su darbuotojų sveikata ir sauga, įskaitant kompensacijas profesinės traumos ar ligos atveju;
 - b) užtikrina, kad toliau veiktų veiksminga darbo inspekcijos sistema.

9. Šalys bendromis pastangomis siekia stiprinti bendradarbiavimą su prekyba susijusiais darbo rinkos politikos ir priemonių aspektais atitinkamai dvišaliu ir regioniniu lygmenimis ir tarptautiniuose forumuose, įskaitant TDO. Toks bendradarbiavimas gali apimti, be kita ko:

- a) pagrindinių, prioritetinių ir kitų aktualių TDO konvencijų įgyvendinimą;
- b) deramo darbo klausimus, įskaitant prekybos sąsajas su visišku ir našiu užimtumu, darbo rinkos koregavimą, pagrindinius darbo standartus, deramą darbą pasaulinėse tiekimo grandinėse, socialinę apsaugą ir socialinę įtrauktį, socialinį dialogą ir lyčių lygybę;
- c) darbo teisės ir standartų poveikį prekybai ir investicijoms, taip pat prekybos ir investicijų teisės poveikį darbo sričiai.

10. Nustatydamos bendradarbiavimo sritis ir bendradarbiaudamos, Šalys tinkamai atsižvelgia į atitinkamai darbuotojų, darbdavių ir pilietinės visuomenės organizacijų pareikštas nuomones.

4 STRAIPSNIS

Prekyba ir lyčių lygybė

1. Šalys pripažįsta, kad įtrauki prekybos politika padeda didinti moterų ekonominį įgalėjimą ir lyčių lygybę, laikantis Darbotvarkės iki 2030 m. 5-ojo darnaus vystymosi tikslo ir 2017 m. gruodžio mėn. Buenos Airėse vykusioje PPO ministrų konferencijoje priimtos Bendros deklaracijos dėl prekybos ir moterų ekonominio įgalėjimo tikslų. Šalys pripažįsta svarbų moterų indėlį į ekonomikos augimą joms dalyvaujant ekonominėje veikloje, įskaitant tarptautinę prekybą. Šalys įsipareigoja įgyvendinti šio Susitarimo nuostatas taip, kad būtų skatinama ir stiprinama lyčių lygybė.
2. Laikydamosi savo tarptautinių įsipareigojimų Šalys siekia stiprinti tarpusavio prekybos santykius ir bendradarbiavimą taip, kad moterims ir vyrams būtų veiksmingai sudarytos lygios galimybės ir užtikrintas vienodas požiūris į juos, kad jie galėtų pasinaudoti šio Susitarimo nuostatomis, be kita ko, užimtumo ir profesinės veiklos srityje.
3. Kiekviena Šalis veiksmingai įgyvendina savo pareigas pagal tarptautinius susitarimus, susijusius su lyčių lygybe ir moterų teisėmis, kurių šalis ji yra, įskaitant 1979 m. gruodžio 18 d. JT Generalinės Asamblėjos priimtą Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims, visų pirma atkreipdama dėmesį į jos nuostatas, susijusias su moterų diskriminacijos ekonominiame gyvenime ir užimtumo srityje panaikinimu. Šiuo atžvilgiu Šalys pakartoja savo atitinkamus įsipareigojimus pagal šio priedo 3 straipsnį, įskaitant įsipareigojimus dėl veiksmingo TDO konvencijų, susijusių su lyčių lygybe ir diskriminacijos užimtumo bei profesinėje srityje panaikinimu, įgyvendinimo.

4. Kiekviena Šalis siekia užtikrinti, kad atitinkamoje jos teisėje ir politikoje būtų numatytos ir skatinamos vyrų ir moterų lygios teisės, požiūris į juos ir galimybės. Kiekviena Šalis stengiasi tobulinti tokią teisę ir politiką nedarant poveikio kiekvienos Šalies teisei pačiai nustatyti moterų ir vyrų lygių galimybių aprėptį ir apsaugos lygius. Tokia teisė ir politika atitinka kiekvienos Šalies įsipareigojimus laikytis šiame straipsnyje nurodytų tarptautiniu mastu pripažintų standartų ir susitarimų.

5. Šalys pakartoja savo įsipareigojimus pagal šio priedo 2 straipsnį dėl savo atitinkamos teisės, kuria siekiama užtikrinti lyčių lygybę ar moterų ir vyrų lygias galimybes.

6. Šalys bendromis pastangomis siekia stiprinti bendradarbiavimą su prekyba susijusiais lyčių lygybės politikos ir priemonių aspektais, įskaitant veiklą, kuria siekiama gerinti moterų, įskaitant darbuotojas, verslininkes ir amatininkes, gebėjimus ir sąlygas naudotis šio Susitarimo teikiamomis galimybėmis ir privalumais, atitinkamai dvišaliu lygmeniu ar kituose forumuose. Toks bendradarbiavimas gali apimti, be kita ko, keitimąsi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais, susijusiais su pagal lytį suskirstytų duomenų rinkimu ir prekybos politikos analize atsižvelgiant į lyties aspektą.

7. Šalys susitaria, kad svarbu pasitelkiant savo vidaus procedūras stebėti ir vertinti šio Susitarimo įgyvendinimo poveikį lyčių lygybei ir moterų lygioms galimybėms, susijusioms su prekyba.

5 STRAIPSNIS

Daugiašalis aplinkos valdymas ir susitarimai

1. Šalys pripažįsta tarptautinio aplinkos valdymo svarbą, visų pirma JT aplinkos programos (UNEP) JT aplinkos asamblėjos (UNEA) vaidmenį, taip pat daugiašalių aplinkos susitarimų (DAS) vaidmenį tarptautinei bendruomenei reaguojant į pasaulinius ar regioninius aplinkos srities iššūkius, ir pabrėžia, kad reikia didinti prekybos ir aplinkos politikos, taisyklių ir priemonių tarpusavio papildomumą.
2. Atsižvelgdama į 1 dalį, kiekviena Šalis veiksmingai įgyvendina jos ratifikuotus DAS, protokolus ir jų pakeitimus.
3. Šalys periodiškai keičiasi informacija apie savo atitinkamą padėtį, susijusią su DAS, įskaitant jų protokolus ir pakeitimus, ratifikavimu.
4. Šalys patvirtina, kad kiekviena iš jų turi teisę nustatyti arba palikti galioti priemones, kuriomis siekiama DAS, kurių šalis ji yra, tikslų. Šalys primena, kad priemonės, kurios nustatytos arba kurių vykdymas užtikrintas siekiant įgyvendinti šiuos DAS, gali būti pagrįstos pagal šio Susitarimo VIII dalį.
5. Šalys bendromis pastangomis siekia stiprinti bendradarbiavimą su prekyba susijusiais aplinkos politikos ir priemonių aspektais atitinkamai dvišaliu ir regioniniu lygmenimis ir tarptautiniuose forumuose, įskaitant JT aukšto lygio politinį forumą darnaus vystymosi klausimais, UNEP, UNEA, DAS ir PPO. Toks bendradarbiavimas gali apimti, be kita ko:

- a) politiką ir priemones, kuriomis skatinamas prekybos ir aplinkos tarpusavio papildomumas, be kita ko:
- dalijantis informacija apie politiką ir praktiką ir remiant iniciatyvas skatinti perėjimą prie žiedinės ekonomikos;
 - remiant tvarios gamybos ir vartojimo, žaliojo augimo ir taršos mažinimo iniciatyvas;
 - keičiantis informacija apie politiką ir praktiką ir remiant bendrąsias pozicijas pagal DAS;
- b) iniciatyvas, kuriomis skatinama prekyba aplinkosaugos prekėmis ir paslaugomis ir investicijos į jas, be kita ko, šalinant susijusias tarifines ir netarifines kliūtis;
- c) aplinkos teisės ir standartų poveikį prekybai ir investicijoms arba prekybos ir investicijų teisės poveikį aplinkai;
- d) kitus su prekyba susijusius DAS, įskaitant jų protokolus, pakeitimus ir įgyvendinimą, aspektus.

6. Šalys tinkamai apsvarstys atitinkamai su jų bendradarbiavimo veiklos nustatymu ir vykdymu susijusias visuomenės ir suinteresuotųjų subjektų nuomones ar indėlių ir atitinkamai tokius suinteresuotuosius subjektus gali labiau įtraukti į tą veiklą.

6 STRAIPSNIS

Prekyba ir klimato kaita

1. Šalys pripažįsta, kad svarbu imtis skubių kovos su klimato kaita ir jos poveikiu veiksmų, ir prekybos vaidmens svarbą siekiant šio tikslo, vadovaujantis 1992 m. gegužės 9 d. Niujorke priimta JT bendrąja klimato kaitos konvencija (UNFCCC), 2015 m. gruodžio 12 d. Paryžiuje priimtu Paryžiaus susitarimu pagal UNFCCC ir kitais DAS bei daugiašaliais klimato kaitos srities dokumentais.
2. Atsižvelgdama į 1 dalį, kiekviena Šalis veiksmingai įgyvendina UNFCCC ir Paryžiaus susitarimą.
3. Įsipareigojimas veiksmingai įgyvendinti Paryžiaus susitarimą pagal 2 dalį apima pareigą susilaikyti nuo bet kokių veiksmų ar neveikimo, kurie iš esmės kenkia Paryžiaus susitarimo dalykui ir tikslui.
4. Jei pažeidžiama pareiga pagal 3 dalį, Šalis gali imtis tinkamų su šiuo Susitarimu susijusių priemonių. Tinkamų priemonių imamasi Kotonu susitarimo 96 straipsniu ar atitinkamomis tą susitarimą pakeisiančio susitarimo nuostatomis nustatyta tvarka, kaip numatyta šio Susitarimo 136 straipsnio 3 dalyje.

5. Atsižvelgdama į 1 dalį, kiekviena Šalis:

- a) stiprina prekybos ir klimato sričių politikos ir priemonių tarpusavio papildomumą ir taip padeda pereiti prie mažo *išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio* ekonomikos, efektyvaus išteklių naudojimo ir žiedinės ekonomikos ir klimato kaitos poveikiui atsparaus vystymosi;
- b) sudaro palankesnes sąlygas šalinti prekybos tokiomis ypatingos svarbos klimato kaitos švelninimui ir prisitaikymui prie jos prekėmis bei paslaugomis, kaip atsinaujinančiųjų išteklių energija ir energiją taupantys produktai bei paslaugos, ir investicijų į jas kliūtis.

6. Šalys bendromis pastangomis siekia stiprinti bendradarbiavimą su prekyba susijusiais kovos su klimato kaita politikos ir priemonių aspektais atitinkamai dvišaliu ir regioniniu lygmenimis ir tarptautiniuose forumuose, įskaitant UNFCCC, Paryžiaus susitarimą, 1987 m. rugsėjo 16 d. Monrealyje priimtą Monrealio protokolą dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų (toliau – Monrealio protokolą), PPO ir Tarptautinę jūrų organizaciją (IMO). Toks bendradarbiavimas gali apimti, be kita ko:

- a) dialogą politikos klausimais ir bendradarbiavimą Paryžiaus susitarimo įgyvendinimo srityje, pavyzdžiui, dėl atsparumo klimato kaitai, atsinaujinančiųjų išteklių energijos, mažo anglies dioksido pėdsako technologijų, energijos vartojimo efektyvumo, anglies dioksido apmokestinimo veiksmų, įskaitant apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemas, rengimo ir priėmimo, tvaraus transporto, tvarios ir klimato kaitai atsparios infrastruktūros plėtojimo ir išmetamo teršalų kiekio stebėsenos skatinimo priemonių;
- b) pagalbą IMO rengiant ir priimant plataus užmojo veiksmingas išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo priemones, kurias turi įgyvendinti tarptautinę prekybą vykdančios laivai;

- c) pagalbą imantis plataus užmojo veiksmų, kuriais pagal Monrealio protokolą palaiapsniui atsisakoma ozono sluoksnį ardančių medžiagų (OAM) ir mažinama hidrofliorangliavandenilių (HFC), taikant jų gamybos, naudojimo ir prekybos kontrolės priemones, pasiūlant OAM ir HFC alternatyvių aplinką tausojančių medžiagų, atnaujinant saugos ir kitus atitinkamus standartus, taip pat kovojant su neteisėta prekyba Monrealio protokolu reguliuojamomis medžiagomis.

7 STRAIPSNIS

Prekyba ir biologinė įvairovė

1. Šalys pripažįsta biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus naudojimo svarbą ir prekybos vaidmenį siekiant šių tikslų, vadovaudamosi atitinkamais DAS, kurių šalys jos yra, be kita ko, 1992 m. birželio 5 d. Rio de Žaneire priimta Biologinės įvairovės konvencija (BĮK) ir jos protokolais, 1973 m. kovo 3 d. Vašingtone priimta Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencija (CITES) ir pagal jas priimtais sprendimais.
2. Atsižvelgdama į 1 dalį, kiekviena Šalis:
 - a) įgyvendina veiksmingas kovos su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais, atitinkamais atvejais įskaitant prekybą su trečiosiomis šalimis, priemones;

- b) skatina ilgalaikį į CITES įtrauktų rūšių išsaugojimą ir tausų jų naudojimą, taip pat skatina įtraukti gyvūnų ir augalų rūšis į CITES priedėlius, kai manoma, kad tos rūšies apsaugos būklei kyla pavojus dėl tarptautinės prekybos, ir periodiškai atlieka peržiūras, po kurių gali būti teikiamos rekomendacijos iš dalies keisti CITES priedėlius siekiant užtikrinti, kad juose būtų tinkamai atsižvelgiama į rūšių, kurioms kyla pavojus dėl tarptautinės prekybos, išsaugojimo poreikius;
- c) skatina prekybą produktais, gautais tausiai naudojant biologinius išteklius, siekdama padėti išsaugoti biologinę įvairovę,
- d) pagal 2010 m. spalio 29 d. Nagojoje priimtą BĮK Nagojos protokolą (toliau – Nagojos protokolas) skatina sąžiningą ir teisingą dalijimąsi nauda, gaunama naudojantis genetiniais ištekliais, ir tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais;
- e) imasi priemonių biologinei įvairovei išsaugoti tais atvejais, kai jai daromas su prekyba ir investicijomis susijęs spaudimas, visų pirma siekdama zoonozės ir invazinių svetimų rūšių plitimo prevencijos.

3. Šalys bendromis pastangomis siekia stiprinti bendradarbiavimą su prekyba susijusiais biologinės įvairovės politikos ir priemonių aspektais atitinkamai dvišaliu ir regioniniu lygmenimis ir tarptautiniuose forumuose, įskaitant pagal BĮK ir CITES. Toks bendradarbiavimas gali apimti, be kita ko:

- a) iniciatyvas ir gerąją praktiką, susijusias su prekyba produktais ir paslaugomis, gautais tausiai naudojant biologinius išteklius, siekiant išsaugoti biologinę įvairovę;

- b) atsakingą prekybą ir biologinės įvairovės išsaugojimą bei tausų naudojimą, įskaitant gamtinio kapitalo ir ekosistemų apskaitos metodų kūrimą ir taikymą, ekosistemų ir jų funkcijų vertinimą bei susijusias ekonomines priemones ir bioįvairovės įtraukimą į prekybą ir prekybos procesus;
- c) kovą su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais, be kita ko, įgyvendinant iniciatyvas, kuriomis mažinama neteisėtų laukinės gamtos produktų paklausa, ir iniciatyvas, kuriomis stiprinamas dalijimasis informacija ir bendradarbiavimas, teisėsauga, savanoriškas technologijų perdavimas, mainų programos ir gebėjimų stiprinimas;
- d) galimybę naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningą bei teisingą naudą, gaunamą juos naudojant, pasidalijimą, laikantis Nagojos protokolo.

8 STRAIPSNIS

Prekyba ir miškai

1. Šalys pripažįsta miškų išsaugojimo ir tvarios miškotvarkos svarbą siekiant palaikyti aplinkos funkcijas ir didinti dabarties bei ateities kartų ekonominę bei socialinę potencialą, taip pat pripažįsta prekybos vaidmenį siekiant šio tikslo.
2. Atsižvelgdama į 1 dalį, kiekviena Šalis:
 - a) įgyvendina kovos su neteisėta medienos ruoša ir susijusia prekyba, atitinkamais atvejais įskaitant prekybą su trečiosiomis šalimis, priemones ir skatina prekybą teisėtai gautais miško produktais;

- b) skatina išsaugoti miškus ir užtikrinti tvarią miškotvarką ir prekybą mediena bei jos produktais, kurie pagal medienos ruošos šalies teisę gauti iš tvariai valdomų miškų, ir jų naudojimą;
- c) keičiasi informacija su kita Šalimi apie su prekyba susijusias iniciatyvas, aprėpiančias tvarią miškotvarką, miškų išsaugojimą, miškų valdymą, kovos su neteisėta medienos ruoša iniciatyvas ir kitą susijusią abipusiškai svarbią politiką, ir bendradarbiauja siekdama kuo didesnio jų atitinkamos abipusiškai svarbios politikos poveikio ir tarpusavio papildomumo.

3. Pripažindamos, kad miškų naikinimas yra vienas iš pagrindinių visuotinio atšilimo ir biologinės įvairovės nykimo veiksnių, Šalys keičiasi žiniomis ir patirtimi apie būdus, kaip skatinti naudoti tiekimo grandinių, dėl kurių nenaikinami miškai, produktus ir jais prekiauti, kad būtų kuo labiau sumažinta su miškų naikinimu ar alinimu susijusių produktų pateikimo jų rinkoms rizika.

4. Šalys bendromis pastangomis siekia stiprinti bendradarbiavimą su prekyba susijusiais tvarios miškotvarkos aspektais, miškų išsaugojimo stiprinimo, visų formų miškų naikinimo ir alinimo mažinimo, miško produktų atsekamumo ir kilmės grandinės stiprinimo, iniciatyvų, kuriomis stiprinamas dalijimasis informacija, skatinimo, kovos su neteisėta medienos ruoša ir miškų vaidmens švelninant klimato kaitą stiprinimo, kovos su biologinės įvairovės nykimu ir žiedinės ekonomikos bei bioekonomikos srityse, atitinkamai dvišaliu ir regioniniu lygmenimis ir tarptautiniuose forumuose.

9 STRAIPSNIS

Prekyba ir tvarus jūrų biologinių išteklių ir akvakultūros valdymas

1. Šalys pripažįsta jūrų biologinių išteklių ir jūrų ekosistemų išsaugojimo, tvaraus jų valdymo ir atsakingos bei tvarios akvakultūros skatinimo svarbą ir prekybos vaidmenį siekiant šių tikslų.
2. Šalys pripažįsta, kad neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama (NNN) žvejojimas kenkia tvariam žuvų išteklių išsaugojimui ir valdymui, daro neigiamą poveikį žvejų bendruomenių ir prekiaujančiųjų žuvimi ir žuvininkystės produktais pragyvenimui. Tai patvirtina, kad reikia imtis kovos su NNN žvejojimo veiksmy, jį nutraukti ir išspręsti peržvejojimo ir netausaus žuvininkystės išteklių naudojimo problemas.
3. Atsižvelgdama į 1 ir 2 dalis, kiekviena Šalis:
 - a) įgyvendina ilgalaikio išsaugojimo ir valdymo priemones ir užtikrina tausų jūrų gyvųjų išteklių naudojimą, kaip apibrėžta 1995 m. rugpjūčio 4 d. Niujorke priimtame JT susitarime dėl 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, susijusių su susitarimu dėl vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių apsauga ir valdymu, įgyvendinimo (toliau – Susitarimas dėl žuvų išteklių), 1993 m. lapkričio 24 d. Romoje priimtame JT maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) susitarime dėl skatinimo žvejojimo laivams atviroje jūroje laikytis tarptautinių išsaugojimo ir valdymo priemonių (toliau – Priemonių laikymosi susitarimas) ir 2009 m. lapkričio 22 d. Romoje priimtame FAO susitarime dėl uosto valstybės priemonių, kuriomis siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejojimai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti (toliau – Susitarimas dėl uosto valstybės priemonių);

- b) veikia laikydamasi UNCLOS principų, Susitarimo dėl žuvų išteklių, Priemonių laikymosi susitarimo, 1995 m. spalio 31 d. Rezoliucija 4/95 priimto FAO atsakingos žuvininkystės kodekso ir Susitarimo dėl uosto valstybės priemonių ir atitinkamai dalyvauja FAO pasaulinio žvejybos laivų, pervežimo laivų su šaldymo įranga ir aptarnaujančių laivų registro iniciatyvoje;
- c) aktyviai dalyvauja regioninių žvejybos valdymo organizacijų (RŽVO), prie kurių ji yra prisijungusi kaip narė, stebėtoja arba bendradarbiaujanti šalis, kuri nėra susitariančioji šalis, veikloje, siekdama užtikrinti gerą žuvininkystės valdymą ir tausią žvejybą, pavyzdžiui, skatindama mokslinius tyrimus ir priimdama geriausia turima mokslinė informacija pagrįstas išteklių išsaugojimo ir valdymo priemones, stiprindama atitikties mechanizmus, atlikdama periodines veiklos rezultatų peržiūras ir patvirtindama veiksmingą RŽVO valdymo priemonių kontrolę, stebėseną ir vykdymo užtikrinimą, taip pat, kai taikoma, priimdama ir įgyvendindama laimikio dokumentavimo ar sertifikavimo sistemas ir uosto valstybės priemones;
- d) įgyvendina veiksmingas kovos su NNN žvejyba priemones, įskaitant priemones, kuriomis NNN žvejybos produktai pašalinami iš prekybos srautų, ir bendradarbiauja siekdama palengvinti keitimąsi informacija atsekamumo vykdymui užtikrinti;
- e) skatina plėtoti tvarią ir atsakingą akvakultūrą, atsižvelgdama į jos ekonominius, socialinius ir aplinkos aspektus, be kita ko, kiek tai susiję su FAO atsakingos žuvininkystės kodekse nustatytų tikslų ir principų įgyvendinimu;

- f) skatina ilgalaikį į CITES įtrauktų rūšių išsaugojimą ir tausų jų naudojimą, taip pat skatina įtraukti vandens gyvūnų bei augalų rūšis į CITES priedėlius, kai manoma, kad tos rūšies apsaugos būklei kyla pavojus dėl tarptautinės prekybos;
- g) laikosi 1979 m. birželio 23 d. Bonoje priimtos Migruojančių laukinių gyvūnų rūšių išsaugojimo konvencijos (toliau – Bonos konvencija) ir pagal šią konvenciją priimtų dokumentų dėl migruojančių rūšių tvaraus išsaugojimo, priegaudos valdymo ir iškrovimo duomenų.

4. Šalys bendromis pastangomis siekia stiprinti bendradarbiavimą ir didinti abipusę naudą su prekyba susijusiais žuvininkystės ir akvakultūros politikos ir priemonių aspektais atitinkamai dvišaliu ir regioniniu lygmenimis ir tarptautiniuose forumuose, be kita ko, PPO, RŽVO, FAO, ir pagal kitus daugiašalius šios srities dokumentus, siekdamos skatinti tausios žvejybos praktiką ir tvarią akvakultūrą, taip pat prekybą tvariai valdomos žvejybos ir akvakultūros žuvų ir jūros gėrybių produktais. Šalys glaudžiai bendradarbiauja ir stengiasi greičiau pasiekti 14-ąją JT darnaus vystymosi tikslą „gyvybė vandenyse“, t. y. išsaugoti ir tausiai naudoti vandenynus, jūras ir jūrų išteklius siekiant darnaus vystymosi, be kita ko, užkirsdamos kelią visų rūšių jūros taršai, visų pirma iš žemyninės kilmės veiklos, įskaitant jūrą teršiančias šiukšles ir taršą maisto medžiagomis, ir ją gerokai mažindamos, taip pat įtraukdamos jūrų ekosistemų išsaugojimą į tvarios mėlynosios ekonomikos politiką.

10 STRAIPSNIS

Darniam vystymuisi palanki prekyba ir investicijos

1. Šalys pripažįsta, kad prekyba prekėmis ir paslaugomis, kurios susijusios su aplinkos apsauga arba kuriomis padedama gerinti socialines sąlygas, ir investicijos į jas, taip pat skatinimas naudoti tvarumo sistemas ar kitos savanoriškos iniciatyvos gali labai padėti siekti darnaus vystymosi tikslo.
2. Šiuo tikslu Šalys pagal šio Susitarimo 10 ir 11 straipsnius panaikino muitus kitos Šalies kilmės aplinkosaugos prekėms.
3. Be to, Šalys įsipareigojo užbaigti derybas dėl aplinkosaugos paslaugų ir gamybos veiklos pagal šio Susitarimo 3 straipsnį.
4. Atsižvelgdama į 1 dalį, kiekviena Šalis skatina ir lengvina prekybą šiomis prekėmis ir paslaugomis ir investicijas į jas:
 - a) aplinkosaugos prekės ir paslaugos;
 - b) prekės, kuriomis padedama gerinti socialines sąlygas, ir
 - c) prekės, kurioms taikomos skaidrios, faktinės ir neklaidinančios tvarumo užtikrinimo sistemos, pvz., sąžiningos ir etiškos prekybos sistemos ir ekologiniai ženklai.

5. 4 dalyje nurodytas prekybos ir investicijų skatinimas ir lengvinimas gali apimti:
- a) informuotumo didinimo veiksmus ir informavimo bei visuomenės švietimo kampanijas;
 - b) politikos programų, padedančių diegti geriausias turimas technologijas, priėmimą;
 - c) skaidrių, faktinių ir neklaidinančių tvarumo sistemų, ypač MVI, diegimo skatinimą;
 - d) susijusių netarifinių kliūčių šalinimą ir
 - e) rėmimąsi atitinkamų įstaigų periodiškai atnaujinamais atitinkamais tarptautiniais standartais, pvz., TDO konvencijomis ir gairėmis arba DAS.
6. Šalys bendromis pastangomis siekia stiprinti bendradarbiavimą į šio straipsnio taikymo sritį patenkančiais su prekyba susijusiais aspektais atitinkamai dvišaliu ir regioniniu lygmenimis ir tarptautiniuose bei daugiašaliuose forumuose, be kita ko, keisdamosi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais bei vykdydamos informavimo iniciatyvas.

11 STRAIPSNIS

Prekyba ir atsakingas verslas bei tiekimo grandinių valdymas

1. Šalys pripažįsta atsakingo verslo ir įmonių socialinės atsakomybės praktikos, įskaitant atsakingą tiekimo grandinės valdymą, svarbą ir prekybos vaidmenį siekiant šio tikslo.
2. Atsižvelgdama į 1 dalį, kiekviena Šalis:
 - a) skatina atsakingą verslą ir įmonių socialinę atsakomybę, įskaitant atsakingą tiekimo grandinės valdymą, nustatydamą rėmimo politikos sistemą, kuria įmonės skatinamos perimti atitinkamą praktiką;
 - b) remia prisijungimą prie tokių atitinkamų tarptautinės teisės aktų, kaip Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) rekomendacijos daugiašalėms įmonėms, 1977 m. lapkričio mėn. Ženevoje priimta TDO trišalė deklaracija dėl principų, susijusių su daugiašalėmis įmonėmis ir socialine politika (toliau – TDO trišalė deklaracija dėl principų, susijusių su daugiašalėmis įmonėmis ir socialine politika), Jungtinių Tautų pasaulinis susitarimas ir 2011 m. birželio 16 d. Žmogaus teisių tarybos rezoliucija 17/4 patvirtinti Jungtinių Tautų verslo ir žmogaus teisių pagrindiniai principai, jų įgyvendinimą, tolesnę su jais susijusią veiklą ir informacijos apie juos sklaidą.

3. Šalys pripažįsta įmonių socialinės atsakomybės ir (arba) atsakingo verslo srities tarptautinių gairių, skirtų konkreitiems sektoriams, naudą ir skatina šiuo atžvilgiu imtis bendrų veiksmų. Kiek tai susiję su atitinkama tarptautiniu mastu pripažinta EBPO išsamaus patikrinimo rekomendacija dėl atsakingo naudingųjų iškasenų iš konfliktinių ir didelės rizikos zonų tiekimo grandinių ir jos papildymais, Šalys taip pat įgyvendina priemones, kuriomis skatinama laikytis šios rekomendacijos. Būdamos FAO aprūpinimo maistu pasaulyje komiteto narės, Šalys taip pat skatina informuotumą apie „Atsakingo investavimo į žemės ūkį ir maisto sistemas principus“ ir „Neprivalomas atsakingo žemės, žuvininkystės ir miškų išteklių valdymo gaires“.

4. Šalys bendromis pastangomis siekia stiprinti bendradarbiavimą į šio straipsnio taikymo sritį patenkančiais su prekyba susijusiais aspektais atitinkamai dvišaliu ir regioniniu lygmenimis ir tarptautiniuose forumuose, be kita ko, keisdamosi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais bei vykdydamos informavimo iniciatyvas.

12 STRAIPSNIS

Mokslinė ir techninė informacija

1. Nustatydamą arba įgyvendindama priemones, kuriomis siekiama apsaugoti aplinką ar darbo sąlygas ir kurios gali turėti įtakos prekybai ar investicijoms, kiekviena Šalis atsižvelgia į turimą mokslinę ir techninę informaciją, susijusius tarptautinius standartus, gaires ar rekomendacijas.

2. Jei trūksta visiško mokslinio tikrumo ir kyla didelės arba nepataisomos žalos aplinkai arba profesinei saugai ir sveikatai grėsmė, vadovaudamasi atsargumo principu Šalis gali priimti tokios žalos prevencijos priemones.

13 STRAIPSNIS

Skaidrumas

1. Kiekviena Šalis, siekdama užtikrinti informuotumą ir suteikti suinteresuotiesiems asmenims ir suinteresuotiesiems subjektams pagrįstą galimybę pateikti savo nuomonę, skaidriai rengia, priima ir įgyvendina:

- a) priemones, kuriomis siekiama apsaugoti aplinką ar darbo sąlygas, kurios gali daryti poveikį prekybai ar investicijoms, arba
- b) prekybos ar investavimo priemones, kurios gali daryti poveikį aplinkos apsaugai arba darbo sąlygoms.

2. Kiekviena Šalis tinkamai atsižvelgia į visuomenės pateiktą informaciją ir nuomones su šiuo priedu susijusiais klausimais. Šalis apie šią pateiktą informaciją ir nuomones, kai tinkama, gali informuoti pagal šio priedo 15 straipsnį įsteigtas vidaus patariamąsias grupes ir pagal 14 straipsnio 5 dalį paskirtą kitos Šalies kontaktinį punktą.

14 STRAIPSNIS

Specialusis prekybos ir darnaus vystymosi komitetas ir kontaktiniai punktai

1. Šalys įsteigia Specialųjį prekybos ir darnaus vystymosi komitetą (toliau – PDV komitetas), kurio veikla reglamentuojama šio susitarimo VI dalimi ir:

- a) kuris posėdžiauja kartą per metus arba nepagrįstai nedelsdamas kurios nors Šalies prašymu,

- b) kuriam bendrai pirmininkauja tinkamo lygmens Šalių atstovai ir
- c) kuris yra atskaitingas EPS tarybai.

2. PDV komitetas:

- a) lengvina, stebi ir peržiūri šio priedo įgyvendinimą;
- b) vykdo šio priedo 18 straipsnyje nurodytas užduotis;
- c) prisideda prie Vyresniųjų pareigūnų komiteto veiklos į šio priedo taikymo sritį patenkančiais klausimais, įskaitant susijusius su temomis, skirtomis aptarti su šio Susitarimo 108 straipsnyje nurodytu EPS konsultaciniu komitetu;
- d) svarsto visus kitus Šalių sutartus su šiuo priedu susijusius klausimus.

3. PDV komitetas gali nustatyti savo darbo tvarkos taisykles, o jei jų nėra, *mutatis mutandis* taikomos Vyresniųjų pareigūnų komiteto darbo tvarkos taisyklės.

4. PDV komitetas po kiekvieno savo posėdžio paskelbia ataskaitą.

5. Įsigaliojus šiam Susitarimui kiekviena Šalis savo administracijoje paskiria kontaktinį punktą, kuris padeda Šalims palaikyti ryšius ir koordinuoti veiksmus visais su šiuo priedu susijusiais klausimais. Kiekviena Šalis praneša kitai Šaliai savo kontaktinio punkto kontaktinius duomenis. Šalys nedelsdamos viena kitai praneša apie bet kokius šių kontaktinių duomenų pasikeitimus.

15 STRAIPSNIS

Vidaus patariamąsios grupės

1. Per metus nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos kiekviena Šalis įsteigia naują arba paskiria esamą vidaus patariamąją grupę. Vidaus patariamoji grupė konsultuoja susijusią Šalį klausimais, kuriems taikomas šis Susitarimas. Joje proporcingai atstovaujama nepriklausomoms pilietinės visuomenės organizacijoms, be kita ko, nevyriausybinėms organizacijoms, verslo ir darbdavių organizacijoms ir profesinėms sąjungoms, veikiančioms ekonomikos, darnaus vystymosi, socialinių reikalų, žmogaus teisių, aplinkos ir kitose srityse. Vidaus patariamoji grupė gali būti šaukiama įvairių sudėčių posėdžiams, kad aptartų įvairių šio Susitarimo dalių ir nuostatų įgyvendinimą.
2. Kiekviena Šalis susitinka su savo vidaus patariamąja grupe bent kartą per metus. Kiekviena Šalis apsvarsto savo vidaus patariamąsios grupės pateiktą nuomonę ar rekomendacijas dėl šio Susitarimo įgyvendinimo.
3. Siekdama didinti visuomenės informuotumą apie vidaus patariamąsias grupes, kiekviena Šalis paskelbia savo vidaus patariamojoje grupėje dalyvaujančių organizacijų sąrašą ir tos grupės kontaktinį punktą.
4. Šalys skatina savo atitinkamų vidaus patariamųjų grupių sąveiką, be kita ko, skatina jas dalyvauti pagal šio Susitarimo 108 straipsnį įsteigtime EPS konsultaciniame komitete.

16 STRAIPSNIS

Ginčų vengimas ir sprendimas

1. Šalys deda visas pastangas, kad palaikydamos dialogą, vykdydamos konsultacijas, keisdamosi informacija ir bendradarbiaudamos išspręstų bet koki nesutarimą dėl šio priedo taikymo.
2. Jei Šalys nesutaria dėl šio priedo taikymo, jos taiko tik pagal šio priedo 17 ir 18 straipsnius nustatytas ginčų sprendimo procedūras.

17 STRAIPSNIS

Konsultacijos ir tarpininkavimas

1. Išskyrus atvejus, kai šiame straipsnyje numatyta kitaip, taikomi šio Susitarimo 110 ir 111 straipsniai.
2. Konsultacijos surengiamos per dvidešimt (20) dienų nuo dienos, kurią Šalis atsakovė gauna prašymą, ir laikomos užbaigtomis per devyniasdešimt (90) dienų nuo tos gavimo dienos, nebent Šalys susitaria jas tęsti.

3. Konsultacijose dėl nuostatų, susijusių su šiame priede nurodytais daugiašaliais susitarimais ar dokumentais, Šalys atsižvelgia į Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) arba atitinkamų organizacijų ar organų, įsteigtų pagal DAS, pateiktą informaciją, siekdamas skatinti Šalių ir tų organizacijų ar organų veiklos nuoseklumą. Kai aktualu, Šalys konsultuojasi su tokiomis organizacijomis ar organais arba bet kuriuo kitu, jų manymu, tinkamu ekspertu ar organu. Be to, kiekviena Šalis, kai tinkama, gali prašyti pagal šio priedo 15 straipsnį įsteigtų vidaus patariamųjų grupių pateikti nuomonę arba prašyti kitų ekspertų konsultacijų.
4. Bet kuris Šalių pasiektas klausimo sprendimas paskelbiamas viešai.

18 STRAIPSNIS

Ginčų sprendimas

1. Išskyrus atvejus, kai šiame straipsnyje numatyta kitaip, taikomi šio Susitarimo 112–115 straipsniai, 116 straipsnio 1, 3, 4 ir 5 dalys, 119–124 straipsniai, 125 straipsnio 2 ir 3 dalys ir 126 bei 127 straipsniai.
2. Pagal šio priedo 14 straipsnį įsteigtas PDV komitetas ne vėliau kaip per šešis (6) mėnesius nuo šio Susitarimo įsigaliojimo sudaro bent penkiolikos (15) asmenų, kurie nori ir gali būti arbitrais ginčams pagal šį priedą spręsti, sąrašą. Šį sąrašą sudaro trys dalys: po vieną kiekvienos Šalies arbitrų sąrašo dalį ir viena asmenų sąrašo dalis, sudaryta iš asmenų, kurie nėra nė vienos iš Šalių piliečiai ir gali būti arbitražo kolegijos pirmininkai. Į kiekvieną sąrašo dalį įtraukiami bent penki (5) asmenys. PDV komitetas užtikrina, kad pagal darbo tvarkos taisykles sąrašė visuomet būtų išlaikomas minėtas asmenų skaičius.

3. Arbitrai turi turėti specializuotų žinių ar patirties, susijusių su darbo ar aplinkos teisės klausimais, šiame priede aptariamais klausimais ar ginčų pagal tarptautinius susitarimus sprendimu. Jie turi būti nepriklausomi, veikti kaip individualūs asmenys, nevykdyti jokių organizacijų ar vyriausybių nurodymų, neturėti ryšių su nė vienos iš Šalių vyriausybe ir laikytis prie darbo tvarkos taisyklių, kurias EPS taryba pagal 125 straipsnio 4 dalį turi priimti per šešis (6) mėnesius nuo šio susitarimo įsigaliojimo, pridedamo elgesio kodekso.
4. Jei arbitražo kolegija sudaroma šio Susitarimo 113 straipsnyje nustatyta tvarka, arbitrai atrenkami iš atitinkamų į 2 dalyje nurodytas sąrašo dalis įtrauktų asmenų.
5. Dėl klausimų, susijusių su šiame priede nurodytų daugiašalių susitarimų ir dokumentų laikymusi, į informaciją arba išorės ekspertų nuomones, kurių arbitražo kolegija paprašė pagal 121 straipsnį, turėtų būti įtraukiama TDO arba atitinkamų organų ar organizacijų, įsteigtų pagal DAS, informacija ir rekomendacijos.
6. Šalis atsakovė ne vėliau kaip per 21 dieną nuo arbitražo kolegijos sprendimo įteikimo informuoja pagal šio priedo 15 straipsnį sudarytą savo vidaus patariamąją grupę apie priemones, kurių ji ėmėsi arba ketina imtis pagal šio Susitarimo 115 straipsnio 4 dalį atitikčiai užtikrinti.
7. PDV komitetas stebi, kaip įgyvendinamos atitikties užtikrinimo priemonės. Vidaus patiriamosios grupės gali šiuo klausimu teikti pastabas PDV komitetui.